

*Nico van Steenbergen over Pastoor Vreeburg**

Pastoor Vreeburg was heel vaak in het klooster waarvan hij rector was. Maar ik weet nog heel goed dat zijn echte woonadres Zoeterwoudsesingel 20 was. Ik kende hem uit de Lodewijkkerk waar hij regelmatig de Heilige Mis deed, maar waar hij toen nog geen pastoor was. Ik was dertien jaar en zat vaak in de Zoeterwoudsesingel te vissen, vlakbij zijn huis. Ik werd af en toe binnengeroepen door mevrouw De Rijk, zijn huishoudelijke hulp, om een kopje thee of een glaasje fris met de rector te drinken.

In augustus 1976 werd hij pastoor van de Lodewijkkerk en verhuisde hij naar de pastorie. Zijn vader, die ver in de tachtig was, verhuisde mee. Dat was een heel grappige man. Als hij je iets wilde zeggen of je gewoon gedag wilde zeggen, bijvoorbeeld op de stoep voor de kerk na de Heilige Mis, en je zag hem niet, dan liep hij niet naar je toe maar pakte je schouder met de krul van zijn wandelstok. Hij was erg sympathiek. Helaas overleed hij nadat ze er een paar weken woonden en hij stond opgebaard in de grote zaal van de Lodewijkpastorie.

Ik heb een keer aangebeld bij de pastorie om te vragen of de pastoor misschien karweitjes voor me had. Ik wilde graag iets in de kerk doen en hij reageerde positief. Ik werd hulpkoster. En toen een paar jaar later de koster overleed, werd ik koster. Ik kreeg ook een officiële aanstelling tot acoliet door monseigneur Bär. En ik kreeg in die tijd orgelles van mevrouw Bonnet die zelf orgel speelde tijdens de zaterdagavond mis. Ze heeft vergeefse pogingen gedaan om mij noten te leren lezen, maar de akkoorden kende ik wel: Het F-, D- en C-akkoord. Ik speelde alles uit mijn hoofd. Op een gegeven moment nam ik het orgelspel in de zaterdagavond mis over en speelde ik ook in de Mis van zondag om half twaalf.

- *Wat zijn jouw specifieke herinneringen aan pastoor Vreeburg?*

Ik heb heel veel goede herinneringen aan hem. Hij is ook voogd over mij geweest tot mijn 16de jaar. Hij hielp me eigenlijk met alles, ik kon met alles bij hem terecht. Hij hielp me zelfs met het invullen van mijn belastingformulier. De sacramentsprocessies die de pastoor in de Lodewijkkerk hield vond ik altijd erg mooi. En de bedevaarten naar Echternach, Kevelaer en Smakt vond ik ook geweldig.

- *Wat hielden jouw werkzaamheden als koster precies in?*

* uit "Ik geloof in jou", redactie Joëlle Freriks (Adveniat, Baarn, 2022)

Alles klaarzetten voor de Heilige Mis: de kelk en het schaalje met hosties, de kannetjes met water en wijn. De kaarsen aansteken, de klok luiden tien minuten voordat de Mis begon en tijdens de consecratie. Maar koster ben ik nu nog steeds.

- *Heb je ook wel eens grappige voorvallen meegemaakt?"*

Het is een keer gebeurd dat pastoor Vreeburg de bonnet die hij ophad toen hij het altaar op kwam aan Jarno, een zevenjarige misdienaar, gaf om hem veilig weg te zetten. Maar Jarno had werkelijk geen idee wat hij ermee moest en zette hem zelf op, op zijn eigen hoofd. Daar moesten de mensen wel erg om lachen. Een oudere misdienaar heeft alles tot een goed einde weten te brengen.

- *Wat is je dagelijkse werk, naast je koster zijn?"*

Ik werkte ruim twaalf jaar in de metaal, maar daar had ik toen genoeg van. Via pastoor Vreeburg kwam ik in de huishoudelijke dienst van een verzorgingshuis terecht. Ik was een 'manusje van alles'. Op donderdag hielp ik de rector van het huis om de communie rond te brengen op de kamers van de bewoners die niet naar de kapel konden komen. Ik was toen een 'mobiele misdienaar'.

- *Je bent ook een keer met een gezelschap en de pastoor op Romereis geweest. Kun je daar iets over vertellen?*

Dat was een hele mooie reis in 1983. Het was wel erg warm, het was 40 graden in Rome. We zijn op audiëntie geweest bij de paus op het Sint-Pietersplein, een heel bijzondere ervaring. We zijn ook in de Sixtijnse kapel geweest en kregen uitgebreid uitleg van een bisschop, van wie ik de naam niet meer weet. Met een priester erbij krijg je makkelijker toegang tot dat soort dingen. Later zijn we ook een keer naar Fatima geweest. Ook dat was prachtig. Pastoor Vreeburg wilde graag een Mariabeeld van Fatima hebben. We waren er met z'n vieren: de pastoor, de zuster, een parochiaan en ik. We hebben de pastoor met z'n drieën een mooi, vrij groot Mariabeeld gegeven. Dat staat nu achter in de Lodewijkkerk. Op Schiphol vroeg een beveiligingsbeambte aan de pastoor 'Wat zit er in die grote doos?' De pastoor zei: 'Een Mariabeeld', waarop de beambte zei: 'Ik had het kunnen weten.' Die zag zijn priesterboordje natuurlijk."

- *Wil je tot slot nog iets zeggen?*

Pastoor Vreeburg is heel erg belangrijk voor me geweest. Hij was als een vader voor me.